Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/60/EK**

2005. gada 26. oktobris

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris)	L 319	1	5.12.2007.

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/60/EK

2005. gada 26. oktobris

par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 47. panta 2. punkta pirmo un trešo teikumu, kā arī 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([2]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Milzīga nelikumīgi iegūtās naudas plūsma var kaitēt finanšu sektora stabilitātei un reputācijai, kā arī apdraudēt vienoto tirgu; terorisms arī vājina mūsu sabiedrības pamatus. Papildinot krimināltiesisko pieeju, preventīvie līdzekļi, izmantojot finanšu sistēmu, var sniegt rezultātus.

(2) Finanšu iestāžu un kredītiestāžu drošība, integritāte un stabilitāte, kā arī uzticēšanās finanšu sistēmai kopumā var tikt nopietni apdraudēta sakarā ar noziedznieku un to līdzdalībnieku pūlēm vai nu noslēpt noziedzīgi iegūto līdzekļu izcelsmi, vai iepludināt likumīgi vai nelikumīgi iegūtus līdzekļus teroristu mērķiem. Lai izvairītos no tā, ka dalībvalstis pieņem pasākumus, kas aizsargātu to finanšu sistēmas, bet varētu būt pretrunā ar iekšējā tirgus funkcionēšanu, kā arī tiesiskuma un Kopienas sabiedriskās kārtības priekšrakstiem, ir nepieciešama Kopienas darbība šajā jomā.

(3) Ja konkrēti saskaņoti pasākumi netiek pieņemti visas Kopienas mērogā, nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizētāji un teroristu finansētāji, lai sekmētu savu noziedzīgo rīcību, varētu mēģināt izmantot kapitāla aprites brīvību un finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību, ko paredz integrētā finanšu telpa.

(4) Lai reaģētu uz šīm bažām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, tika pieņemta Padomes Direktīva 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanai (naudas atmazgāšanai) ([4]). Tā pieprasīja dalībvalstīm aizliegt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un uzlikt par pienākumu finanšu sektoram, tostarp kredītiestādēm un citām finanšu institūcijām, identificēt savus klientus, saglabāt atbilstīgos ierakstus, noteikt iekšējās procedūras, lai apmācītu darbiniekus un aizsargātos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kā arī ziņot kompetentām

([1]) Atzinums sniegts 2005. gada 11. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) OV C 40, 17.2.2005., 9. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. maija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2005. gada 19. septembra Lēmums.
([4]) OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/97/EK (OV L 344, 28.12.2001., 76. lpp.).

▼B

iestādēm par jebkādām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas pazīmēm.

(5) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana parasti tiek realizēta starptautiskā vidē. Pasākumiem, kurus pieņem tikai valsts vai pat Kopienas līmenī, neņemot vērā starptautisko koordināciju un sadarbību, varētu būt ļoti ierobežota ietekme. Tādējādi pasākumiem, kurus pieņem Kopiena, vajadzētu būt saskaņotiem ar darbībām, ko veic citas starptautiskās institūcijas. Kopienas rīcībā būtu jo īpaši jāturpina ņemt vērā ieteikumus, kurus sagatavojusi Finanšu darījumu darba grupa (šeit turpmāk "*FATF*"), galvenā starptautiskā organizācija, kas darbojas cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tā kā *FATF* ieteikumi ir būtiski pārstrādāti un paplašināti 2003. gadā, šai direktīvai būtu jāatbilst šim jaunajam starptautiskajam standartam.

(6) Vispārējā vienošanās par tirdzniecību ar pakalpojumiem (*GATS*) ļauj dalībvalstīm pieņemt pasākumus, kas nepieciešami, lai aizsargātu sabiedrības morāli, nepieļautu krāpšanu un pieņemtu pasākumus saprātīgu iemeslu dēļ, tostarp finanšu sistēmas stabilitātes un integritātes nodrošināšanai.

(7) Lai gan sākotnēji tā tika attiecināta tikai uz noziegumiem saistībā ar narkotiskajām vielām, pēdējos gados ir bijusi tendence uz daudz plašāku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas definīciju, kas pamatota uz plašāku predikatīvo nodarījumu loku. Plašāks predikatīvo nodarījumu loks sekmē ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem un starptautisko sadarbību šajā jomā. Tādējādi smaga nozieguma definīcija būtu jāsaskaņo ar Padomes Pamatlēmumu 2001/500/TI (2001. gada 26. jūnijs) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūto līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju ([1]).

(8) Turklāt finanšu sistēmas ļaunprātīga izmantošana, lai iepludinātu nelikumīgi iegūtus vai pat likumīgi iegūtus līdzekļus teroristiskiem mērķiem, rada skaidru apdraudējumu finanšu sistēmas integritātei, atbilstīgai funkcionēšanai, reputācijai un stabilitātei. Tādējādi šajā direktīvā ietverto preventīvo pasākumu apjoms būtu jāpaplašina tā, lai tas ietvertu ne tikai manipulācijas ar līdzekļiem, kas iegūti no noziedzīgas darbības, bet arī naudas vai īpašuma uzkrāšanu teroristiskiem mērķiem.

(9) Lai gan ar Direktīvu 91/308/EEK tika uzlikts klientu identifikācijas pienākums, tā saturēja salīdzinoši maz noteikumu par attiecīgo procedūru. Tā kā šis aspekts ir ļoti svarīgs, lai novērstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, saskaņā ar jaunajiem starptautiskajiem standartiem ir lietderīgi ieviest precīzākus un sīkāk izstrādātus noteikumus par klientu un faktiskā īpašnieka identifikāciju un pārbaudi. Šajā sakarā būtiska ir "faktiskā īpašnieka" definīcija. Gadījumos, kad vēl ir jānoskaidro atsevišķas personas, kas gūst labumu no kādas juridiskas vienības vai vienošanās, piemēram, no kāda fonda vai trasta, un līdz ar to atsevišķu personu nav iespējams atpazīt kā faktisko īpašnieku, pietiktu ar to, ja identificētu "personu grupu", kas ir paredzēta kā labuma guvēja no fonda vai trasta. Šai prasībai nebūtu jāietver atsevišķu personu identitātes noteikšana šajā personu grupā.

(10) Iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, saskaņā ar šo direktīvu identificē un apliecina faktiskā īpašnieka identitāti. Lai izpildītu šo prasību, tas būtu jāatstāj šo iestāžu un personu ziņā, vai tās izmanto faktisko īpašnieku pieejamos dokumentus, prasa attiecīgos datus saviem klientiem vai kā citādi iegūst informāciju, ņemot vērā, ka šādu klienta uzticamības pārbaudes pasākumu

([1]) OV L 182, 5.7.2001., 1. lpp.

▼B

apjoms ir saistīts ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku, kas atkarīgs no klienta veida, darījuma attiecībām, produkta vai darījuma.

(11) Kredītlīgumi, kuros kredītkonts kalpo tikai kredīta atmaksai un kredīta atmaksa notiek no konta, kas klienta vārdā ir atvērts kādā no kredītiestādēm, uz kuru attiecas šīs direktīvas 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkts, parasti būtu jāuzskata kā piemērs mazāk riskantu darījumu veidam.

(12) Ja kādas juridiskas vienības vai vienošanās finansētāji būtiski kontrolē īpašuma izmantošanu, viņi būtu jāuzskata par faktiskajiem īpašniekiem.

(13) Trasta attiecības ir plaši izplatītas komerciālajos produktos kā starptautiski atzīta vispusīgi pārraudzītu lielapmēra finanšu tirgu sastāvdaļa; pienākumu identificēt faktiskos īpašniekus nerada tikai tas fakts vien, ka šajā konkrētā gadījumā pastāv trasta attiecības.

(14) Šī direktīva būtu jāpiemēro arī tad, ja institūcijas un personas, uz kurām tā attiecas, savu darbību veic caur internetu.

(15) Tā kā kontroles pastiprināšana finanšu sektorā ir likusi nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizētājiem un teroristu finansētājiem meklēt alternatīvas metodes, lai noslēptu noziedzīgi iegūtas peļņas izcelsmi, un tā kā šādas metodes izmanto, lai finansētu teroristus, tad pienākums novērst nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu būtu jāattiecina arī uz dzīvības apdrošināšanas starpniekiem, kā arī uz trasta pakalpojumu sniedzējiem un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem.

(16) Vienības, par kurām apdrošināšanas uzņēmums ir juridiski atbildīgs un uz kurām līdz ar to jau attiecas šī direktīva, nebūtu jāiekļauj apdrošināšanas pakalpojumu starpnieku kategorijā.

(17) Darbošanās kā komercsabiedrības direktoram vai sekretāram pati par sevi nevienu automātiski nepadara par trasta un uzņēmuma pakalpojumu sniedzēju. Šā iemesla dēļ šī definīcija attiecas vienīgi uz personām, kas darbojas kā komercsabiedrības direktors vai sekretārs kādas trešās personas labā un komercdarbības veidā.

(18) Atkārtoti ir pierādījies, ka lielu naudas summu maksāšana skaidrā naudā ir riskanta saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tāpēc tajās dalībvalstīs, kuras pieļauj skaidras naudas maksājumus virs noteiktās sliekšņa summas, visas fiziskās un juridiskās personas, kuras komercdarbības veidā tirgojas ar precēm, vajadzētu iekļaut šīs direktīvas darbības jomā, kad tās pieņem šādus skaidras naudas maksājumus. Šī direktīva jebkurā gadījumā attiecas uz personām, kuras tirgojas ar augstvērtīgām precēm, piemēram, ar dārgakmeņiem, cēlmetāliem vai mākslas darbiem, kā arī izsolītājiem, ja viņi saņem maksājumus skaidrā naudā EUR 15 000 apmērā vai vairāk. Lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību pār to, kā šī potenciāli lielā iestāžu un personu grupa ievēro šo direktīvu, dalībvalstis atbilstīgi riskanto darījumu uzraudzības principam savus kontroles pasākumus var koncentrēt jo īpaši uz tām fiziskajām un juridiskajām personām, kuras ir pakļautas relatīvi augstam nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskam. Ņemot vērā atšķirīgās situācijas dažādās dalībvalstīs, dalībvalstis var nolemt pieņemt stingrākus noteikumus, lai atbilstīgi varētu reaģēt uz risku, kas saistīts ar skaidras naudas maksājumiem lielos apmēros.

(19) Direktīva 91/308/EEK attiecināja uz notāriem un citiem neatkarīgiem un profesionāliem juristiem Kopienas režīmu, kas vērsts pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu; šī piemērošanas joma būtu jāpatur negrozīta arī šajā direktīvā; uz šiem neatkarīgajiem un profesionālajiem juristiem, kā to nosaka dalībvalstis, šīs direktīvas noteikumi attiecas, kad viņi iesaistās finansiālās vai

▼B

korporatīvās darbībās, ietverot konsultēšanu nodokļu jautājumos, kur pastāv vislielākais risks, ka šo juristu pakalpojumus var pretlikumīgi izmantot noziedzīgas darbības rezultātā gūtās peļņas legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

(20) Ja klienta juridisko stāvokli izvērtē vai klientu juridiskā procesā pārstāv likumīgi atzīti un kontrolēti to profesiju neatkarīgie pārstāvji, kuri nodrošina juridiskās konsultācijas, piemēram, advokāti, nebūtu pareizi saskaņā ar šo direktīvu uzlikt šiem juridisko profesiju pārstāvjiem saistībā ar šīm darbībām pienākumu ziņot par aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Jābūt izņēmumiem no jebkura pienākuma paziņot informāciju, kas iegūta tiesas procesa laikā vai arī pirms vai pēc tā, kā arī izvērtējot klienta juridisko stāvokli. Tādējādi uz juridiskajām konsultācijām attiecas pienākums neizpaust profesionālo noslēpumu, ja vien juridiskais konsultants pats nepiedalās nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanā vai teroristu finansēšanā, juridisko konsultāciju mērķis nav legalizēt nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansēt teroristus vai ja vien jurists nezina, ka klients meklē juridisko konsultāciju, lai legalizētu nelikumīgi iegūtos līdzekļus vai finansētu teroristus.

(21) Pret tieši salīdzināmiem pakalpojumiem jāattiecas vienveidīgi, ja tos sniedz jebkurš profesionālis, uz kuru attiecas šī direktīva. Lai nodrošinātu Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Līgumā par Eiropas Savienību noteikto tiesību ievērošanu, to revidentu, ārštata grāmatvežu un nodokļu konsultantu gadījumā, kuri dažās dalībvalstīs var aizstāvēt vai pārstāvēt klientu tiesvedības kontekstā vai arī izvērtēt klienta juridisko stāvokli, informāciju, ko viņi ieguvuši, izpildot šos uzdevumus, nebūtu jāpakļauj paziņošanas pienākumam saskaņā ar šo direktīvu.

(22) Būtu jāatzīst, ka nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risks nav tāds pats katrā gadījumā. Saskaņā ar pieeju, kas balstīta uz riska faktoru, Kopienas tiesību aktos būtu jāievieš princips, ka atbilstīgos gadījumos ir atļauta vienkāršota klienta uzticamības pārbaude.

(23) Izņēmumam attiecībā uz to kopējo kontu faktisko īpašnieku identifikāciju, kurus pārvalda notāri vai citi neatkarīgi un profesionālie juristi, nevajadzētu skart tos pienākumus, kuri šiem notāriem vai citiem neatkarīgiem un profesionālajiem juristiem ir saskaņā ar šo direktīvu. Šie pienākumi ietver nepieciešamību šādiem notāriem vai citiem neatkarīgiem un profesionāliem juristiem pašiem noteikt īpašnieku identitāti tiem kopējiem kontiem, kurus viņi pārvalda.

(24) Tāpat Kopienas tiesību aktiem būtu jāatzīst, ka konkrētas situācijas rada lielāku nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas risku. Lai gan būtu jānosaka visu klientu identitāte un komercdarbības profils, ir gadījumi, kad nepieciešama īpaši stingra klientu identifikācijas un pārbaudes procedūra.

(25) Tas īpaši atbilst patiesībai komercdarbības attiecībās ar personām, kas ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus valsts amatus, jo īpaši ar tām, kas ir no valstīm, kur korupcija ir plaši izplatīta. Šādas attiecības jo īpaši finanšu sektoru var pakļaut nopietnam reputācijas un/vai juridiskam riskam. Starptautiskie centieni apkarot korupciju arī attaisno nepieciešamību pievērst pastiprinātu uzmanību šādiem gadījumiem un piemērot parastos klienta uzticamības pārbaudes pasākumus politiski ietekmējamai personai iekšzemē vai pastiprinātus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus politiski ietekmējamai personai, kas uzturas citā dalībvalstī vai trešā valstī.

(26) Augstākās vadības piekrišanas saņemšanai, lai dibinātu komercdarbības attiecības, vajadzētu nozīmēt nevis piekrišanas saņem-

▼B

šanu no valdes, bet gan no personas, kura vēlas šādu atļauju saņemt, tiešās, nākamajā hierarhijas pakāpē esošās vadības.

(27) Lai izvairītos no atkārtotām klientu identifikācijas procedūrām, kas noved pie komercdarbības aizkavēšanas un neefektivitātes, ir lietderīgi, ja ir piemērotas garantijas, pieļaut arī tādu klientu iesaistīšanu, kuru identitāte ir noskaidrota citur. Gadījumos, kad kāda iestāde vai persona, uz kuru attiecas šī direktīva, atsaucas uz trešo personu, tad galīgā atbildība par klienta uzticamības pārbaudes procedūru gulstas uz iestādi vai personu, kurā klientu iesaista. Trešā persona vai iesaistītājpuse arī turpmāk saglabā atbildību par visu šīs direktīvas prasību izpildi tiktāl, ciktāl tai ar klientu ir attiecības, uz kurām attiecas šī direktīva, ietverot pienākumu ziņot par aizdomīgiem darījumiem un saglabāt ierakstus.

(28) Ja starp iestādēm vai personām, uz kurām attiecas šī direktīva, un ārējām fiziskām vai juridiskām personām, uz kurām šī direktīva neattiecas, pastāv aģenta vai apakšuzņēmēja līgumattiecības, tad šiem aģentiem vai apakšuzņēmējiem, kas saistīti ar iestādēm vai personām, uz kurām šī direktīva attiecas, pienākumus saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanu var noteikt tikai līgums, nevis šī direktīva. Atbildībai par šīs direktīvas ievērošanu būtu jāgulstas uz iestādi un personu, uz kuru šī direktīva attiecas.

(29) Par aizdomīgiem darījumiem būtu jāziņo finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU*), kas darbojas kā valsts centrs, kas saņem, analizē un nosūta kompetentajām iestādēm ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem un citu informāciju attiecībā uz iespējamo nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu. Tam nebūtu jāuzliek dalībvalstīm par pienākumu mainīt to esošās ziņošanas sistēmas, kurās informēšana tiek veikta, izmantojot prokuratūru vai citas tiesībaizsardzības iestādes, ja vien informācija nekavējoties un nemainītā veidā tiek nosūtīta *FIU*, lai tās varētu pienācīgi veikt savus uzdevumus, kas ietver arī starptautisko sadarbību ar citām *FIU*.

(30) Atkāpjoties no vispārējā aizlieguma veikt aizdomīgus darījumus, šai direktīvai pakļautās iestādes un personas var īstenot aizdomīgus darījumus pirms kompetento iestāžu informēšanas gadījumos, ja tos nav iespējams pārtraukt vai arī ja tādējādi varētu traucēt saukt pie atbildības iespējamo labuma guvēju no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas darbībām. Tam tomēr nevajadzētu skart dalībvalstu starptautiskās saistības saskaņā ar attiecīgajām Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijām nekavējoties iesaldēt teroristu, teroristu apvienību vai kādu citu apvienību, kas finansē terorismu, finanšu līdzekļus vai citas mantiskās vērtības.

(31) Ja dalībvalsts nolemj izmantot 23. panta 2. punktā noteiktos atbrīvojumus, tā var atļaut vai pieprasīt no pašpārvaldes iestādes, kas pārstāv personas, kuras minētas šajā pantā, nepārsūtīt *FIU* jebkādu informāciju, kas iegūta no šīm personām apstākļos, kas noteikti minētajā pantā.

(32) Ir bijuši vairāki gadījumi, kad darbinieki, kuri ir ziņojuši par savām aizdomām attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, ir tikuši pakļauti draudiem vai naidīgām darbībām. Lai gan šī direktīva nevar iejaukties dalībvalstu tiesvedības procesos, šis ir visbūtiskākais jautājums, lai efektīvi darbotos sistēma cīņai ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Dalībvalstīm būtu jāapzinās šī problēma, un tām vajadzētu darīt visu iespējamo, lai aizsargātu darbiniekus no šādiem draudiem vai naidīgām darbībām.

(33) Informācijas nodošana, kā norādīts 28. pantā, būtu jāveic atbilstīgi noteikumiem par personas datu nodošanu trešām valstīm, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK

▼B

(1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ([1]). Turklāt 28. pants nedrīkst ietekmēt dalībvalstu normatīvos aktus par datu aizsardzību un profesionālo noslēpumu.

(34) Šī direktīva neattiecas nedz uz personām, kuras dokumentus papīra formā tikai pārvērš elektroniskos datos un kuras darbojas saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar kredītiestādi vai finanšu iestādi, nedz arī uz fizisku vai juridisku personu, kas kredītiestādēm vai finanšu iestādēm piegādā ziņojumu apstrādes sistēmas vai citas palīgsistēmas līdzekļu pārsūtīšanai vai klīringa un norēķinu sistēmas.

(35) Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana ir starptautiskas problēmas, un centieniem ar tām cīnīties vajadzētu būt globāliem. Ja Kopienas finanšu iestādēm vai kredītiestādēm ir filiāles vai meitasuzņēmumi, kas atrodas trešā valstī, kur tiesību akti šajā jomā ir nepilnīgi, tām, lai izvairītos no ļoti dažādo standartu piemērošanas iestādē vai iestāžu grupā, būtu jāpiemēro Kopienas standarti vai jāinformē kompetentās iestādes piederības dalībvalstī, ja šī piemērošana nav iespējama.

(36) Ir būtiski, lai finanšu iestādes un kredītiestādes varētu ātri atbildēt uz pieprasījumu sniegt informāciju par to, vai tās uztur komercdarbības attiecības ar konkrētām personām. Lai šādas komercdarbības attiecības identificētu un ātri varētu sniegt attiecīgo informāciju, kredītiestāžu un finanšu iestāžu rīcībā vajadzētu būt efektīvām sistēmām, kas atbilstu to komercdarbības apjomam un veidam. Jo īpaši kredītiestāžu un lielāku finanšu iestāžu darbībā lietderīgas būtu elektroniskās sistēmas. Šis jautājums ir īpaši svarīgs saistībā ar procedūrām, kurām saskaņā ar attiecīgajiem valstu vai Kopienas teroristu apkarošanas tiesību aktiem seko tādi pasākumi kā aktīvu (ietverot teroristu aktīvus) iesaldēšana vai konfiskācija.

(37) Šī direktīva ievieš sīki izstrādātus noteikumus klienta uzticamības pārbaudei, tostarp pastiprinātu klienta uzticamības pārbaudi paaugstināta riska klientiem vai komercdarbības attiecībām, piemēram, atbilstīgas procedūras, lai noteiktu, vai klients nav politiski ietekmējama persona, kā arī vairākas sīkāk izstrādātas papildu prasības, piemēram, izstrādāt atbilstības procedūras un politiku. Visām iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, ir jāizpilda šīs prasības, savukārt no dalībvalstīm sagaida, lai tās šo noteikumu sīki izstrādātu īstenošanu pielāgotu dažādu profesiju īpatnībām un to iestāžu un personu līmeņa un lieluma atšķirībām, uz kurām attiecas šī direktīva.

(38) Lai nodrošinātu, ka iestādes un citas personas, uz kurām attiecas Kopienas tiesību akti šajā jomā, neaizmirstu savus pienākumus, tām, cik vien iespējams, vajadzētu saņemt informāciju par iesniegto ziņojumu lietderību un veiktajiem pasākumiem. Lai to īstenotu un lai varētu pārbaudīt, cik efektīva ir to sistēma cīņai ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstīm vajadzētu veidot un uzlabot attiecīgu statistiku.

(39) Valsts līmenī reģistrējot vai izsniedzot atļauju valūtas maiņas punktam, trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējam vai kazino, kompetentām iestādēm būtu jānodrošina, lai personas, kas reāli vada vai vadīs šādu vienību komercdarbību, un faktiskie īpašnieki būtu piemēroti šādai komercdarbībai. Kritēriji, pēc kuriem nosaka, vai kāda persona ir piemērota, būtu jānosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Šajos kritērijos būtu jāietver vismaz nepieciešamība pasargāt šādas vienības no tā, ka to vadītāji vai faktiskie īpašnieki tās ļaunprātīgi izmanto noziedzīgos nolūkos.

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

▼B

(40) Ņemot vērā noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas starptautisko raksturu, būtu iespējami plašāk jāatbalsta koordinācija un sadarbība starp *FIU* saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/642/TI (2000. gada 17. oktobris) par sadarbības pasākumiem starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām attiecībā uz informācijas apmaiņu ([1]), ietverot *FIU* tīkla izveidi Eiropas Savienībā. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāsniedz nepieciešamā palīdzība, tostarp arī finansiālais atbalsts, lai atvieglotu šo koordināciju.

(41) Cīņas pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu nozīmīgumam vajadzētu virzīt dalībvalstis uz to, lai tās savos tiesību aktos nosaka efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, kuras piemēro gadījumos, kad netiek ievēroti valsts tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Būtu jāparedz sankcijas fiziskām un juridiskām personām. Tā kā juridiskās personas bieži ir iesaistītas sarežģītās nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas operācijās, sankcijas būtu jāpielāgo atbilstīgi juridisko personu veiktajām darbībām.

(42) Fiziskas personas, kas juridiskas personas struktūrā patstāvīgi veic kādu no 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) un b) punktā minētajām darbībām, pašas ir atbildīgas par šīs direktīvas ievērošanu, izņemot 35. pantu.

(43) Var būt nepieciešams precizēt šīs direktīvas noteikumu tehniskos aspektus, lai nodrošinātu efektīvu un pietiekami konsekventu šīs direktīvas īstenošanu, ņemot vērā dažādos finanšu instrumentus, profesijas un riskus dažādās dalībvalstīs, kā arī tehniskos sasniegumus cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu. Tādēļ Komisijai vajadzētu būt attiecīgi pilnvarotai pieņemt īstenošanas pasākumus, piemēram, konkrētus kritērijus zemu un augstu riska situāciju noteikšanai, kurās būtu atbilstīga vai nu vienkāršota, vai pastiprināta uzticamības pārbaude, ar noteikumu, ka tie nemaina šīs direktīvas galvenos elementus un ka Komisija darbojas saskaņā ar šeit izklāstītajiem principiem pēc apspriešanās ar Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteju.

(44) Pasākumi, kas nepieciešami, lai īstenotu šo direktīvu, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([2]). Šajā nolūkā būtu jānodibina jauna Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja, aizvietojot saskaņā ar Direktīvu 91/308/EEK izveidoto kontaktkomiteju.

(45) Ņemot vērā ļoti būtiskās izmaiņas, kas jāveic Direktīvā 91/308/EEK, tā būtu jāatceļ skaidrības labad.

(46) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka ierosinātās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(47) Pildot ieviešanas pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu, Komisijai būtu jāievēro šādi principi: pilnīga pārskatāmība un apspriešanās ar iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, kā arī ar Eiropas Parlamentu un Padomi; nepieciešamība nodrošināt, ka atbildīgās iestādes spēs nodrošināt noteikumu konsekventu ievērošanu; ilglaicīgi nodrošināt, ka īstenošanas pasākumos ir sagla-

([1]) OV L 271, 24.10.2000., 4. lpp.
([2]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

bāts līdzsvars starp izmaksām un ieņēmumiem tām iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva; nepieciešamība ievērot vajadzīgo elastīgumu direktīvas īstenošanas pasākumu piemērošanā atbilstīgi riska pakāpes izvērtēšanas modelim; nepieciešamība nodrošināt saskaņotību ar citiem Kopienas tiesību aktiem šajā jomā; nepieciešamība pasargāt Kopienu, tās dalībvalstis un to pilsoņus no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas sekām.

(48) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas ir jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Nevienu no šīs direktīvas noteikumiem nevajadzētu interpretēt vai ieviest tādā veidā, kas nav savienojams ar Eiropas Cilvēktiesību konvenciju.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

TEMATS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un teroristu finansēšana.

2. Šajā direktīvā par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu tiek uzskatīts turpmāk norādītais, ja izdarīts ar nodomu:

a) īpašuma konversija vai nodošana, zinot, ka šāds īpašums ir iegūts ar noziedzīgu darbību vai piedaloties šādā darbībā, lai slēptu vai maskētu šā īpašuma nelikumīgo izcelsmi, vai palīdzētu jebkurai personai, kas ir iesaistīta šādas darbības pasūtīšanā, izvairīties no savas rīcības juridiskajām sekām;

b) patiesās būtības, izcelsmes, atrašanās vietas, izvietojuma, aprites, tiesību noslēpšana vai maskēšana attiecībā uz īpašumu vai īpašuma piederības noslēpšana vai maskēšana, zinot, ka šāds īpašums iegūts noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;

c) īpašuma iegūšana, valdījums vai lietošana, zinot, ka saņemšanas laikā šāds īpašums iegūta noziedzīgā darbībā vai piedaloties šādā darbībā;

d) piedalīšanās kādā no darbībām, kas minētas iepriekšējos punktos, apvienošanās minēto darbību izdarīšanai, izdarīšanas mēģinājums, palīdzība noziedzīgas darbības veikšanā, pamudināšana uz noziedzīgu darbību, padomu došana vai noziedzīgas darbības izpildes atvieglošana.

3. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana tiek uzskatīta par tādu pat tad, ja darbības, kuras radījušas īpašumu, kas tiek legalizēts, veiktas citas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā.

4. Šīs direktīvas nozīmē "teroristu finansēšana" nozīmē finanšu līdzekļu nodrošināšanu vai vākšanu jebkādā veidā, tieši vai netieši, ar nodomu, ka tie būtu jāizmanto, vai apzinoties, ka tos izmantos, pilnībā vai daļēji, lai veiktu jebkuru nodarījumu Padomes Pamatlēmuma 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu [1] 1. līdz 4. panta nozīmē.

5. Apzināšanos, nodomu vai motīvu, kas ir 2. un 4. punktā minēto darbību sastāvdaļa, var konstatēt, pamatojoties uz objektīviem faktiskiem apstākļiem.

[1] OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.

▼B

2. pants

1. Šī direktīva tiek piemērota:

1) kredītiestādēm;

2) finanšu iestādēm;

3) turpmāk norādītām juridiskajām vai fiziskajām personām, kas darbojas, lai veiktu savu profesionālo darbību:

a) revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem;

b) notāriem un citiem neatkarīgajiem un profesionālajiem juristiem, kad tie piedalās vai nu darbojoties savu klientu vārdā un labā jebkādā finanšu vai nekustama īpašuma darījumā, vai palīdz šāda darījuma plānošanā vai veikšanā sava klienta labā attiecībā uz:

i) nekustama īpašuma vai saimnieciskas vienības pirkšanu un pārdošanu;

ii) klienta naudas, vērtspapīru vai citu aktīvu pārvaldīšanu;

iii) banku, krājkontu vai vērtspapīru kontu atvēršanu vai pārvaldīšanu;

iv) to ieguldījumu veikšanu, kas vajadzīgi komercsabiedrību dibināšanai, vadīšanai vai pārvaldīšanai;

v) trastu, komercsabiedrību vai līdzīgu struktūru dibināšanu, vadīšanu vai pārvaldīšanu;

c) trasta vai uzņēmuma pakalpojumu sniedzējiem, kas nav ietverti a) un b) apakšpunktā;

d) nekustamo īpašumu aģentiem;

e) citām fiziskām vai juridiskām personām, kas tirgojas ar precēm, ja maksājumi notiek skaidrā naudā EUR 15 000 vai lielākā apmērā neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas operācijas, kuras, iespējams, ir saistītas;

f) kazino.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka uz juridiskām un fiziskām personām, kas finanšu darbību veic reti vai ļoti ierobežotā apmērā un ja pastāv tikai neliels nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risks, neattiecas 3. panta 1. vai 2. punkts.

3. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. "Kredītiestāde" ir kredītiestāde, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu [1] 1. panta 1. punkta pirmajā daļā, tostarp kredītiestāde, kuras galvenais birojs atrodas Kopienā vai ārpus tās, filiāles minētās direktīvas 1. panta 3. punkta nozīmē, kuru atrašanās vieta ir Kopienā.

2. "Finanšu iestāde" ir:

▼M1

a) uzņēmums, kas nav kredītiestāde, bet kas veic vienu vai vairākas darbības, kuras ir ietvertas Direktīvas 2006/48/EK I pielikuma 2. līdz 12. punktā un 14. punktā, arī darbības, ko veic valūtas maiņas punkti (*bureaux de change*);

[1] OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK (OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.).

▼B

b) apdrošināšanas sabiedrība, kas pienācīgi pilnvarota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu ([1]), ciktāl tā realizē darbības, kuras noteiktas minētajā direktīvā;

c) ieguldījumu sabiedrība, kā to nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ([2]), 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkts;

d) kopīga ieguldījumu sabiedrība, kas tirgojas ar tās daļām vai akcijām;

e) apdrošināšanas starpnieki Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību ([3]) 2. panta 5) apakšpunkta nozīmē, izņemot starpniekus, kas minēti šīs direktīvas 2. panta 7) apakšpunktā, kad tie veic dzīvības apdrošināšanu vai kāda cita veida apdrošināšanu uzkrājumu veidošanas nolūkā;

f) filiāles tām no a) līdz e) apakšpunktam minētajām finanšu iestādēm, kuru galvenais birojs atrodas Kopienā vai ārpus tās, ja šīs filiāles darbojas Kopienā.

3. "Īpašums" ir jebkāda veida līdzekļi neatkarīgi no tā, vai tie ir ķermeniski vai bezķermeniski, kustami vai nekustami, kā arī juridiskie dokumenti vai instrumenti jebkādā veidā, tostarp elektroniskā vai digitālā veidā, kas liecina par īpašumtiesībām vai par daļu šādos īpašumos.

4. "Noziedzīga darbība" ir jebkāda veida noziedzīga iesaistīšanās smaga nozieguma veikšanā.

5. "Smagi noziegumi" ir vismaz:

a) darbības Pamatlēmuma 2002/475/TI 1. līdz 4. panta nozīmē;

b) jebkurš nodarījums, kas noteikts 1988. gada Apvienoto Nāciju Konvencijas pret narkotisku un psihotropu vielu nelikumīgu tirdzniecību 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

c) kriminālu organizāciju darbība, kā tas noteikts 1. pantā Padomes Vienotajā rīcībā 98/733/TI (1998. gada 21. decembris) par dalības kriminālās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu ([4]);

d) krāpšana, vismaz nopietna, kā to nosaka Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ([5]) 1. panta 1. punkts un 2. pants;

e) korupcija;

f) visi nodarījumi, kas tiek sodīti ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu, kura maksimālais ilgums ir lielāks par vienu gadu vai, attiecībā uz tām valstīm, kurām to tiesību sistēmās ir noteikts minimālais ilgums brīvības atņemšanai vai ieslodzījumam par nodarījumiem, visi nodarījumi, kuri tiek sodīti ar brīvības atņemšanu vai ieslodzījumu vismaz uz vairāk nekā uz sešiem mēnešiem.

6. "Faktiskais īpašnieks" ir fiziska persona, kurai pilnībā pieder klients vai kura šo klientu kontrolē, un/vai fiziska persona, kuras vārdā darbojas vai veic darījumu. Faktiskais īpašnieks ir vismaz:

a) attiecībā uz uzņēmumiem:

([1]) OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/1/EK.
([2]) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.
([3]) OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.
([4]) OV L 351, 29.12.1998., 1. lpp.
([5]) OV C 316, 27.11.1995., 49. lpp.

▼B

i) fiziska(-as) persona(-as), kas pilnībā ir kādas juridiskas vienības īpašnieks vai to kontrolē, jo tai tieši vai netieši pieder pietiekama akciju daļa vai balsstiesības, tostarp ar uzrādītāja akciju palīdzību, un kas nav regulētā tirgū kotēts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem vai līdzvērtīgiem starptautiskiem standartiem; 25 % akciju plus viena akcija ir pietiekami, lai atbilstu šim kritērijam;

ii) fiziska(- as) persona(- as), kas citādā veidā kontrolē kādas juridiskas vienības darbību;

b) attiecībā uz juridiskām vienībām, piemēram, fondiem, un juridiskiem veidojumiem, piemēram, trastiem, kas pārvalda un sadala līdzekļus:

i) ja nākamie labuma guvēji jau ir noteikti, fiziskā(-ās) persona (-as), kam pieder vismaz 25 % no juridiska veidojuma vai juridiskas vienības īpašuma;

ii) ja vēl nav noteiktas personas, kas ir labuma guvējas no juridiska veidojuma vai juridiskas vienības, personu grupa, kuru interesēs rīkojas vai ir nodibināts juridisks veidojums vai juridiska vienība;

iii) fiziska(-as) persona(-as), kurai(-ām) ir kontrole pār juridiska veidojuma vai juridiskas vienības īpašumu vismaz 25 % apmērā.

7. "Trasta un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura komercdarbības veidā nodrošina trešajai personai jebkurus no turpmāk norādītiem pakalpojumiem:

a) komercsabiedrību vai citu juridisko personu izveidošana;

b) komercsabiedrības direktora vai sekretāra, personālsabiedrības biedra vai līdzīga amata pienākumu veikšana attiecībā uz citu juridisku personu vai komercsabiedrību vai nokārtošana, ka cita persona veic minētos pienākumus;

c) juridiskās adreses nodrošināšana; komercdarbības, pasta vai administratīvās adreses un citu saistītu pakalpojumu nodrošināšana uzņēmumam, personālsabiedrībai vai citai juridiskai personai vai juridiskam veidojumam;

d) darbošanās kā pilnvarotai personai saskaņā ar tiešu pilnvarojumu vai līdzīgu juridisku vienošanos vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības;

e) darbošanās kā akcionāra pārstāvim citas personas vārdā, kas nav regulētā tirgū kotēts uzņēmums, uz kuru attiecas informācijas izpaušanas prasības saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem vai līdzvērtīgiem starptautiskiem standartiem, vai nokārtošana, ka cita persona veic šīs darbības.

8. "Politiski ietekmējamas personas" ir fiziskas personas, kuras ieņem vai ir ieņēmušas svarīgus valsts amatus, un viņu tuvākie ģimenes locekļi vai personas, par kurām ir zināms, ka tās ar viņiem ir cieši saistītas.

9. "Komercdarbības attiecības" ir komercdarbības, profesionālas vai komerciālas attiecības, kas cieši saistītas ar atbilstīgo darbību, ko veic iestāde vai persona, uz kuru attiecas šī direktīva, un kam kontakta nodibināšanas brīdī ir ilgstošs mērķis.

10. "Fiktīva banka" ir kredītiestāde vai iestāde, kas veic līdzvērtīgas darbības, un ir iekļauta jurisdikcijā, kurā tā fiziski neatrodas, ietverot tās faktisko vadību, un tā nav saistīta ar kādu reģistrētu finanšu grupu.

▼B

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai šīs direktīvas noteikumi pilnīgi vai daļēji attiektos uz tām profesijām un uzņēmumu kategorijām, kas nav 2. panta 1. punktā minētās iestādes un personas, bet tomēr veic darbības, kas ir īpaši piemērotas, lai legalizētu nelikumīgi iegūtus līdzekļus un finansētu teroristus.

2. Ja kāda dalībvalsts nolemj attiecināt šīs direktīvas noteikumus uz citām profesijām un uzņēmumu kategorijām nekā tām, kas minētas 2. panta 1. punktā, tad tā par savu lēmumu paziņo Komisijai.

5. pants

Lai nepieļautu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu, dalībvalstis šīs direktīvas darbības jomā var pieņemt vai paturēt stingrākus noteikumus.

II NODAĻA

KLIENTA UZTICAMĪBAS PĀRBAUDE

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

6. pants

Dalībvalstis aizliedz to kredītiestādēm un finanšu iestādēm uzturēt anonīmus kontus vai anonīmas krājgrāmatiņas. Atkāpjoties no 9. panta 6. punkta, dalībvalstis visos gadījumos pieprasa, lai esošo anonīmo kontu vai anonīmo krājgrāmatiņu īpašnieki un labuma guvēji tiek pakļauti klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā pirms kontu vai krājgrāmatiņu lietošanas jebkādā veidā.

7. pants

Iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, piemēro klienta uzticamības pārbaudes pasākumus šādos gadījumos:

a) nodibinot komercdarbības attiecības;

b) veicot gadījuma rakstura darījumus, kuru apjoms ir EUR 15 000 vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai tie tiek veikti ar vienu operāciju vai ar vairākām šķietami saistītām operācijām;

c) ja pastāv aizdomas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, neatkarīgi no izņēmumiem, atbrīvojumiem vai robežvērtības;

d) ja pastāv šaubas par iepriekš iegūtu klienta identifikācijas datu ticamību un atbilstību.

8. pants

1. Klienta uzticamības pārbaudes pasākumi ietver:

a) klienta identifikāciju un klienta identitātes pārbaudi, izmantojot dokumentus, ziņas vai informāciju, kas iegūta no uzticama un neatkarīga avota;

b) atbilstīgos gadījumos – faktiskā īpašnieka identifikāciju, kā arī atbilstīgu un atkarībā no riska pakāpes izraudzītu pasākumu piemērošanu,

▼B

lai pārbaudītu viņa identitāti, tā, lai iestāde vai persona, uz kuru attiecas šī direktīva, ir pārliecināta, ka tā zina, kas ir faktiskais īpašnieks, tostarp attiecībā uz juridiskajām personām, trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, piemērojot atbilstīgus un atkarībā no riska pakāpes izraudzītus pasākumus, lai saprastu klienta īpašumtiesību un kontroles struktūru;

c) informācijas iegūšanu par komercdarbības attiecību mērķi un paredzamo būtību;

d) komercdarbības attiecību uzraudzība, ietverot šo attiecību gaitā veikto darījumu pārbaudi, lai nodrošinātu, ka darījumi ir kārtoti saskaņā ar to, ka institūcija vai persona pazīst klientu, viņa komercdarbību un riska profilu, tostarp, ja nepieciešams, līdzekļu izcelsmi, un nodrošinot, ka uzglabātie dokumenti, dati vai informācija tiek atjaunināti.

2. Iestādes vai personas, uz kurām attiecas šī direktīva, katram klientam piemēro uzticamības pārbaudi, kas minēta 1. punktā, bet var noteikt šādu pasākumu apjomu, pamatojoties uz riska pakāpi atkarībā no klienta, komercdarbības attiecību, produkta vai darījumu veida. Iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, spēj pierādīt 37. pantā minētajām iestādēm, tostarp pašpārvaldes iestādēm, ka pasākumu apjoms ir atbilstīgs, ņemot vērā nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku.

9. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka klientu un faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek pirms komercdarbības attiecību nodibināšanas vai pirms darījuma veikšanas.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut, ka klienta un faktisko īpašnieku identitātes pārbaude notiek komercdarbības attiecību dibināšanas laikā, ja tas izrādās nepieciešami, lai nepārtrauktu komercdarbības normālu norisi, un ja nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks ir neliels. Šajā gadījumā šīs procedūras beidz iespējami drīz pēc pirmās tikšanās.

3. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dalībvalstis attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas komercdarbību var atļaut, lai apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja identitātes pārbaude notiek pēc komercdarbības attiecību nodibināšanas. Šajā gadījumā pārbaude notiek izmaksas laikā vai pirms tās, vai tad, kad atlīdzības saņēmējs gatavojas izmantot polisē paredzētās tiesības, vai arī pirms tam.

4. Atkāpjoties no 1. un 2. punkta, dalībvalstis var atļaut atvērt bankas kontu ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu to, ka darījumus neveic klients vai to neveic viņa vārdā, kamēr nepanāk pilnīgu atbilstību iepriekšminētajiem noteikumiem.

5. Dalībvalstis pieprasa, ka gadījumos, kad attiecīgā iestāde vai persona neatbilst 8. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktam, tā nedrīkst veikt darījumus, izmantojot bankas kontu, dibināt komercdarbības attiecības vai veikt darījumu, vai tā izbeidz komercdarbības attiecības, un tās apsver ziņojuma sagatavošanu finanšu ziņu vākšanas vienībai (*FIU*) saskaņā ar 22. pantu attiecībā uz šo klientu.

Dalībvalstīm iepriekšējā šā panta daļa nav jāpiemēro attiecībā uz notāriem, neatkarīgajiem un profesionālajiem juristiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem, kad tie pārbauda savu klientu juridisko stāvokli vai kad tie aizstāv vai pārstāv savus klientus, tostarp sniedzot konsultācijas par procesa uzsākšanu vai izvairīšanos no tā.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, piemēro klienta uzticamības pārbaudes procedūras ne tikai attiecībā pret visiem jaunajiem klientiem, bet atbilstīgos brīžos arī attiecībā pret jau esošajiem klientiem saskaņā ar riska pakāpi.

▼B

10. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai visi kazino klienti tiek identificēti un to identitāte pārbaudīta, ja tie iegādājas vai maina spēļu kauliņus, kuru vērtība ir EUR 2 000 vai lielāka.

2. Kazino, kuri ir pakļauti valsts pārraudzībai, jebkurā gadījumā ievēro klienta uzticamības pārbaudes prasības, ja tie reģistrē, identificē vai pārbauda savu klientu identitāti nekavējoties vai pirms ienākšanas, neatkarīgi no spēļu kauliņu vērtības, ko tie iegādājas.

2. IEDAĻA

Vienkāršota klienta uzticamības pārbaude

11. pants

1. Atkāpjoties no 7. panta a), b) un d) apakšpunkta, 8. panta un 9. panta 1. punkta, uz iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, neattiecas šajos pantos paredzētās prasības, ja klients ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, uz kuru attiecas šī direktīva, vai tādā trešā valstī esoša kredītiestāde vai finanšu iestāde, kura izvirza šai direktīvai līdzvērtīgas prasības un kuru pārrauga attiecībā uz šo prasību ievērošanu.

2. Atkāpjoties no 7. panta a), b) un d) apakšpunkta, 8. panta un 9. panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, nepiemērot klienta uzticamības pārbaudi attiecībā uz:

a) tirgū kotētām komercsabiedrībām, kuru akcijas ir atļauts tirgot regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK nozīmē vienā vai vairākās dalībvalstīs, un tirgū kotētām trešo valstu komercsabiedrībām, uz kurām attiecas informācijas izpaušanas prasības atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem;

b) faktiskajiem īpašniekiem, kuru kopējos kontus pārvalda notāri vai citi neatkarīgie un profesionālie juristi no dalībvalstīm vai trešām valstīm, ja uz tiem attiecas prasības par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanu, kuras atbilst starptautiskiem standartiem, un ja tos pārrauga attiecībā uz šo prasību izpildi, kā arī ja informācija par faktiskajiem īpašniekiem ir pieejama pēc to iestāžu pieprasījuma, kurās glabājas kopējie konti;

c) valsts iestādēm,

vai arī attiecībā uz jebkuru citu klientu, kas atbilst nelielam nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskam un kas atbilst tehniskajiem kritērijiem, kuri noteikti saskaņā ar 40. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Gadījumos, kas minēti 1. un 2. punktā, iestādes un personas jebkurā gadījumā iegūst pietiekamu informāciju, lai konstatētu, vai uz klientu attiecas minētajos punktos noteiktie izņēmumi.

4. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst nosacījumiem, kas noteikti 1. vai 2. punktā, vai citos gadījumos, kas atbilst tehniskajiem kritērijiem saskaņā ar 40. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

5. Atkāpjoties no 7. panta a), b) un d) apakšpunkta, 8. panta un 9. panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, neveikt klienta uzticamības pārbaudi attiecībā uz:

a) dzīvības apdrošināšanas polisēm, ja ikgadējā apdrošināšanas iemaksa nav lielāka par EUR 1 000 vai vienreizējā iemaksa nav lielāka par EUR 2 500;

▼B

b) apdrošināšanas polisēm pensiju shēmām, ja nav ietverta klauzula par dokumenta nodošanu tālāk un ja polisi nevar lietot kā nodrošinājumu;

c) pensiju, vecumpensiju vai līdzīgām shēmām, kas nodrošina pensijas pabalstus darbiniekiem, ja iemaksas tiek veiktas no algu izmaksām un ja shēmas noteikumi neatļauj biedra procentu piešķiršanu saskaņā ar šo shēmu;

d) elektronisko naudu, kā noteikts 1. panta 3. punkta b) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/46/EK (2000. gada 18. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību ([1]), ja ierīci nevar atkārtoti uzpildīt un ja maksimālā ierīcē uzkrātā summa ir EUR 150; vai gadījumos, kad ierīci var uzpildīt un maksimālā summa ir EUR 2 500 visiem darījumiem kalendārā gada laikā, izņemot gadījumus, ja elektroniskās naudas turētājs tā paša kalendārā gada laikā atlīdzina EUR 1 000 vai vairāk atbilstīgi Direktīvas 2000/46/EK 3. pantam,

vai arī attiecībā uz jebkuru citu produktu vai darījumu, kas atbilst nelielam nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riskam un kas atbilst tehniskajiem kritērijiem, kuri noteikti saskaņā ar 40. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

12. pants

Gadījumos, kad Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 40. panta 4. punktu, dalībvalstis aizliedz iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, piemērot vienkāršotu uzticamības pārbaudi attiecībā uz kredītiestādēm un finanšu iestādēm vai tirgū kotētajām komercsabiedrībām no attiecīgās trešās valsts, vai citām personām, situācijās, kas atbilst tehniskajiem kritērijiem, kuri izveidoti, pamatojoties uz 40. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. IEDAĻA

Pastiprināta klienta uzticamības pārbaude

13. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, veiktu pastiprinātus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus papildus pasākumiem, kas minēti 7. un 8. pantā, un 9. panta 6. punktā, pamatojoties uz riska iespējamību tādos gadījumos, kas pēc būtības var radīt paaugstinātu risku nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai un vismaz situācijās, kas noteiktas 2., 3. un 4. punktā, un citās situācijās, kad ir paaugstināts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai teroristu finansēšanas risks, kas atbilst 40. panta 1. punkta c) apakšpunkta tehniskajiem kritērijiem.

2. Ja klients nav personīgi piedalījies identificēšanas procedūrā, dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, veic īpašus un atbilstīgus pasākumus, lai kompensētu paaugstināto risku, piemēram, piemērojot vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

a) nodrošināšana, ka klienta identitāti pierāda papildu dokumenti, dati vai informācija;

b) papildu pasākumi, lai pārbaudītu vai apstiprinātu iesniegtos dokumentus, vai prasība, lai kredītiestāde vai finanšu iestāde, uz kuru attiecas šī direktīva, izsniedz apstiprinošu apliecinājumu;

([1]) OV L 275, 27.10.2000., 39. lpp.

▼B

c) nodrošināšana, ka pirmais darījuma maksājums tiek veikts ar tāda konta starpniecību, kas kredītiestādē atvērts uz klienta vārda.

3. Attiecībā uz korespondentbanku pārrobežu attiecībām ar respondentiestādēm no trešām valstīm dalībvalstis prasa, lai to kredītiestādes:

a) ievāc pietiekamu informāciju par respondentiestādi, lai pilnībā izprastu respondenta darījumu būtību, kā arī, lai no publiski pieejamas informācijas noteiktu iestādes reputāciju un pārraudzības kvalitāti;

b) novērtē nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas pārbaudes, ko veic respondentiestāde;

c) iegūst apstiprinājumu no augstākās vadības pirms jaunu korespondentbanku attiecību nodibināšanas;

d) dokumentē katras iestādes attiecīgo atbildību;

e) attiecībā uz maksājumiem caur kontu pārliecinās, ka respondējošā kredītiestāde ir pārbaudījusi to klientu identitāti, kuriem ir tieša pieeja korespondentiestādes kontiem, un veikusi attiecībā uz šiem klientiem pastāvīgu uzticamības pārbaudi, kā arī, ka tā ir spējīga nodrošināt klienta uzticamības pārbaudes datus pēc korespondentiestādes prasības.

4. Attiecībā uz darījumiem vai komercdarbības attiecībām ar politiski ietekmējamām personām, kas dzīvo citā dalībvalstī vai trešā valstī, dalībvalstis pieprasa iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva:

a) lai tām būtu atbilstīgas uz risku izvērtēšanu balstītas procedūras, lai noteiktu, vai klients ir politiski ietekmējama persona;

b) lai tām būtu augstākās vadības apstiprinājums komercdarbības attiecību nodibināšanai ar šādiem klientiem;

c) veikt atbilstīgus pasākumus, lai noteiktu tās bagātības un finansējuma avotu, kas tiek izmantots komercdarbības attiecībās vai darījumā;

d) veikt nepārtrauktu pastiprinātu komercdarbības attiecību uzraudzību.

5. Dalībvalstis aizliedz kredītiestādēm iesaistīties vai turpināt korespondentbanku attiecības ar fiktīvu banku un prasa kredītiestādēm veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās neiesaistās korespondentbanku attiecībās vai neturpina tās ar banku, par kuru ir zināms, ka tā ļauj izmantot savus kontus fiktīvām bankām.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, īpašu uzmanību pievērš jebkādiem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas draudiem, kurus var izraisīt produkti vai darījumi, kas veicina anonimitāti, un vajadzības gadījumā veic pasākumus, lai nepieļautu to izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai.

4. IEDAĻA

Trešo personu iesaistīšana

14. pants

Dalībvalstis var atļaut iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, izmantot trešās personas, lai izpildītu 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā noteiktās prasības. Tomēr galīgā atbildība par 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā noteikto prasību izpildi gulstas uz to iestādi vai personu, uz kuru attiecas šī direktīva un kura izmanto trešo personu.

▼B

15. pants

▼M1

1. Ja kāda dalībvalsts pieļauj, ka 2. panta 1. punkta 1) vai 2) apakšpunktā minētas to teritorijā esošas kredītiestādes vai finanšu iestādes tajā izmanto kā trešās personas, minētā dalībvalsts noteikti ļauj tās teritorijā izvietotām 2. panta 1. punktā minētajām iestādēm un personām saskaņā ar 14. pantu atzīt un pieņemt 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto klientu uzticamības pārbaudes prasību rezultātus, ko saskaņā ar šo direktīvu kādā citā dalībvalstī guvusi kāda 2. panta 1. punkta 1) vai 2) apakšpunktā minēta iestāde, izņemot valūtas maiņas punktus un maksājumu iestādes, kas ir definētas 4. panta 4) punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ([1]), kuras galvenokārt nodrošina šīs direktīvas pielikuma 6. punktā uzskaitītos maksājumu pakalpojumus, tostarp fiziskas un juridiskas personas, uz kurām attiecas minētās direktīvas 26. pantā noteiktais atbrīvojums, un kas atbilst šīs direktīvas 16. un 18. panta prasībām, kaut arī dokumenti vai dati, kas ir minēto prasību pamatā, ir citādi nekā tie, ko prasa tajā dalībvalstī, pie kā vēršas klients.

2. Ja kāda dalībvalsts pieļauj, ka 3. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētos valūtas maiņas punktus un maksājumu iestādes, kas ir definētas 4. panta 4) punktā Direktīvā 2007/64/EK, kuras galvenokārt nodrošina minētās direktīvas pielikuma 6. punktā uzskatītos maksājumus, to teritorijā izmanto kā trešās personas, minētā dalībvalsts jebkurā gadījumā ļauj tām saskaņā ar šīs direktīvas 14. pantu atzīt un pieņemt 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto klientu uzticamības pārbaudes prasību rezultātus, ko saskaņā ar šo direktīvu kādā citā dalībvalstī guvusi kāda tās pašas kategorijas iestāde, un kas atbilst šīs direktīvas 16. un 18. panta prasībām, kaut arī dokumenti vai dati, kas ir minēto prasību pamatā, ir citādi nekā tie, ko prasa tajā dalībvalstī, pie kā vēršas klients.

▼B

3. Ja kāda dalībvalsts atļauj, ka 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) līdz c) punktā minētās personas, kas atrodas tās teritorijā, iekšzemē tiek izmantotas kā trešā persona, tā jebkurā gadījumā ļauj tām saskaņā ar 14. pantu atzīt un pieņemt 8. panta 1. punkta a) līdz c) punktā minēto klienta uzticamības pārbaužu rezultātu, kuru saskaņā ar šo direktīvu kādā citā dalībvalstī veica 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) līdz c) apakšpunktā minētā persona un kas atbilst 16. un 18. panta prasībām, pat ja dokumenti vai dati, ar kuriem šīs prasības ir pamatotas, atšķiras no tiem, kādi ir noteikti dalībvalstī, kurā atrodas iestāde vai persona, pie kuras vēršas klients.

16. pants

1. Šajā iedaļā "trešās personas" ir 2. pantā uzskaitītās iestādes un personas vai tām pielīdzinātas iestādes un personas, kuras atrodas trešā valstī un kuras atbilst šādām prasībām:

a) tās ir pakļautas obligātai profesionālai reģistrācijai, kas ir atzīta tiesību aktos;

b) tās piemēro klienta uzticamības pārbaudes un reģistrācijas prasības, kas ir noteiktas šajā direktīvā vai ir tām līdzvērtīgas, un attiecībā uz šīs direktīvas prasību ievērošanu tās ir pakļautas V nodaļas 2. iedaļā noteiktajai uzraudzībai, vai arī tās atrodas kādā trešā valstī, kas izvirza prasības, kuras ir līdzvērtīgas šai direktīvā noteiktajām.

2. Dalībvalstis informē viena otru un Komisiju par gadījumiem, kad tās uzskata, ka trešā valsts atbilst 1. panta b) apakšpunktā noteiktajiem nosacījumiem.

([1]) OV L 319, 5.12.2007., 1 lpp.

▼B

17. pants

Ja Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 40. panta 4. punktu, dalībvalstis aizliedz iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkta prasību izpildē iesaistīt trešās personas no trešās valsts.

18. pants

1. Trešās personas nekavējoties nodod personai vai iestādei, pie kuras vēršas klients, informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar 8. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunkta prasībām.

2. Atbilstīgas identifikācijas un datu pārbaudes kopijas, kā arī citus atbilstīgus dokumentus par klienta vai faktiskā īpanieka identitāti trešā persona nekavējoties nosūta iestādei vai personai, uz kuru attiecas šī direktīva un pie kuras vēršas klients, pēc šīs iestādes vai personas lūguma.

19. pants

Šī iedaļa neattiecas uz apakšuzņēmēju vai aģentu līgumattiecībām, kad, pamatojoties uz līguma noteikumiem, apakšuzņēmējs vai aģents jāuzskata par daļu no iestādes vai personas, uz kuru attiecas šī direktīva.

III NODAĻA

ZIŅOŠANAS PIENĀKUMS

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

20. pants

Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, pievērš īpašu uzmanību visām darbībām, kuras, viņuprāt, pēc to būtības jo īpaši varētu būt saistītas ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, un jo īpaši pievērš uzmanību kompleksiem vai neparasti lieliem darījumiem un visām neparastām darījumu shēmām, kam nav šķietama ekonomiska vai acīm redzama likumīga mērķa.

21. pants

1. Katra dalībvalsts nodibina *FIU*, lai efektīvi cīnītos pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un teroristu finansēšanu.

2. Šo *FIU* izveido kā centralizētu valsts vienību. Tā atbild par tādas finanšu informācijas saņemšanu, (un, ciktāl tas atļauts, pieprasīšanu), analīzi un nodošanu kompetentām iestādēm, kura attiecas uz potenciāliem nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumiem, potenciāliem teroristu finansēšanas gadījumiem vai kuru pieprasa valsts tiesību akti vai noteikumi. Tai piešķir pietiekamus līdzekļus, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus.

3. Dalībvalstis garantē, ka *FIU* nodrošina savlaicīgas tiešas vai netiešas piekļuves tiesības finanšu, administratīviem un tiesībaizsardzības iestāžu datiem, kas tiem ir vajadzīgi savu uzdevumu izpildei.

▼B

22. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, un atbilstīgos gadījumos to direktori un darbinieki, pilnībā sadarbotos:

a) nekavējoties informējot *FIU* pēc pašu iniciatīvas, ja iestāde vai persona, uz kuru attiecas šī direktīva, zina, tai ir aizdomas vai pamatots iemesls uzskatīt, ka notiek vai ir notikusi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana vai arī tiek izdarīti šādu darbību mēģinājumi;

b) nekavējoties sniedzot visu nepieciešamo informāciju *FIU* pēc tās pieprasījuma saskaņā ar procedūrām, kas noteikta spēkā esošajos tiesību aktos.

2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, nodod tālāk *FIU* tajā dalībvalstī, kuras teritorijā atrodas tā iestāde vai persona, kas nodod informāciju. Persona vai personas, kuras ir nozīmētas saskaņā ar 34. pantā minēto procedūru, parasti nodod informāciju tālāk.

23. pants

1. Atkāpjoties no 22. panta 1. punkta, attiecībā uz personām, kas minētas 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) un b) punktā, dalībvalstis var iecelt atbilstīgu attiecīgās profesijas pašpārvaldes iestādi par iestādi, kura *FIU* vietā tiek informēta kā pirmā. Neskarot 2. punktu, ieceltā pašpārvaldes iestāde šādos gadījumos šo informāciju nekavējoties un nemainītā veidā nodod *FIU*.

2. Dalībvalstīm nav pienākums notāriem, neatkarīgajiem un profesionālajiem juristiem, revidentiem, ārštata grāmatvežiem un nodokļu konsultantiem piemērot noteikumus, kas izklāstīti 22. panta 1. punktā, attiecībā uz informāciju, kuru tie saņem vai iegūst par kādu no saviem klientiem, kad nosaka sava klienta juridisko stāvokli vai veic savu uzdevumu, šo klientu aizstāvot vai pārstāvot tiesas procesā, vai attiecībā uz tiesas procesu, ietverot konsultācijas par tiesas procesa uzsākšanu vai izvairīšanos no tā, neatkarīgi no tā, vai šī informācija ir iegūta vai saņemta pirms, pēc vai šāda procesa laikā.

24. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, atturas no tādu darījumu veikšanas, par kuriem tām ir informācija vai pastāv aizdomas, ka tie ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, iekams tās nav veikušas nepieciešamo darbību saskaņā ar 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem var dot rīkojumu neveikt šo darījumu.

2. Ja pastāv aizdomas, ka darījuma nolūks ir nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana un ja nav iespējams šādā veidā atturēties no darījuma, vai ja līdz ar to varētu izjaukt centienus izsekot aizdomās turamo iespējamo nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas operācijas ieguvējus, attiecīgās iestādes un personas uzreiz pēc darījuma sniedz informāciju *FIU*.

25. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 37. pantā minētās kompetentās iestādes nekavējoties informē *FIU*, ja, veicot iestāžu un personu, uz kurām attiecas šī direktīva, pārbaudes vai jebkādā citā veidā tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

▼B

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes, kuras, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, ir pilnvarotas uzraudzīt fondu biržu, valūtas un atvasināto finanšu instrumentu tirgus, informē *FIU*, ja tās atklāj faktus, kas varētu būt saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

26. pants

Šīs direktīvas 22. un 23. pantā minētās informācijas atklāšana, kas tiek veikta saskaņā ar 22. panta 1. punktā un 23. pantā paredzēto labas gribas aktu, ko veic iestāde vai persona, uz kuru attiecas šī direktīva, vai šādas iestādes vai personas darbinieks vai direktors, nav līgumā vai citā normatīvā vai administratīvā aktā noteiktu ierobežojumu neievērošana attiecībā uz informācijas izpaušanu un nerada jebkāda veida saistības šai iestādei vai personai, vai to direktoriem vai darbiniekiem.

27. pants

Dalībvalstis veic visus atbilstīgos pasākumus, lai aizsargātu no draudiem vai naidīgām darbībām iestāžu vai personu, uz kurām attiecas šī direktīva, darbiniekus, kas ziņo iekšēji vai *FIU* par aizdomām par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. IEDAĻA

Izpaušanas aizliegums

28. pants

1. Iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, kā arī to direktori un darbinieki nedrīkst izpaust attiecīgajam klientam vai trešajai personai, ka ir sniegta informācija saskaņā ar 22. un 23. pantu vai tiek veikta vai var tikt veikta izmeklēšana saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Aizliegums, kas minēts 1. punktā, neattiecas uz informācijas izpaušanu 37. pantā minētajām iestādēm, tostarp pašpārvaldes iestādēm, vai informācijas izpaušanu tiesībaizsardzības nolūkā.

3. Aizliegums, kas minēts 1. punktā, neattiecas uz informācijas apmaiņu starp dalībvalstu vai trešo valstu iestādēm, ja tās atbilst 11. panta 1. punkta nosacījumiem un pieder vienai grupai, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos ([1]) 2. panta 12. punktā.

4. Aizliegums, kas minēts 1. punktā, neattiecas uz informācijas apmaiņu starp 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) un b) punktā minētajām dalībvalstu vai trešo valstu, kurās ir spēkā šai direktīvai līdzvērtīgas prasības, personām, ja attiecīgās personas savus profesionālos pienākumus veic kā darbinieki vai ne kā darbinieki, piederot pie tās pašas juridiskās personas vai arī darbojoties tīklā. Šajā pantā "tīkls" nozīmē aptverošu struktūru, pie kuras pieder šī persona un kurai ir kopīgs īpašums, kopīga vadība vai kopīga atbilstības uzraudzība.

5. Gadījumos, kas skar vienus un tos pašus klientus un darījumus, kuros piedalās divas vai vairākas iestādes vai personas, aizliegums, kas minēts 1. punktā, neattiecas uz 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, 2) apakšpunktā un 3) apakšpunkta a) un b) punktā minēto iestāžu vai personu savstarpēju informācijas apmaiņu ar noteikumu, ka tās atrodas dalībvalstī vai kādā trešā valstī, kur ir spēkā šai direktīvai līdzvērtīgas

([1]) OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

▼B

prasības, un ka tās pieder pie vienas un tās pašas profesionālās kategorijas, un tām ir līdzvērtīgi pienākumi attiecībā uz profesionālo noslēpumu un personu datu aizsardzību. Savstarpēji iegūto informāciju izmanto tikai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanai.

6. Ja 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) un b) punktā minētās personas cenšas klientu atturēt no pretlikumīgas darbības, tas nav uzskatāms par informācijas izpaušanu 1. punkta nozīmē.

7. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par gadījumiem, kad, viņuprāt, kāda trešā valsts atbilst 3., 4. vai 5. punktā minētajiem nosacījumiem.

29. pants

Ja Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 40. panta 4. punktu, dalībvalstis aizliedz informācijas apmaiņu starp iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, un attiecīgās trešās valsts iestādēm un personām.

IV NODAĻA

LIETVEDĪBA UN STATISTIKAS DATI

30. pants

Dalībvalstis pieprasa iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, saglabāt šādus dokumentus un informāciju, lai to izmantotu *FIU* vai citas kompetentās iestādes, izmeklējot vai analizējot iespējamos nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas gadījumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem:

a) klienta uzticamības pārbaudes gadījumā – nepieciešamo pierādījumu kopija vai izziņas par laikposmu, kas ir vismaz pēdējie pieci gadi pēc tam, kad komercdarbības attiecības ar to klientu ir izbeigušās;

b) komercdarbības attiecību un darījumu gadījumā – apstiprinošie pierādījumi un ieraksti, kas sastāv no oriģinālajiem dokumentiem vai kopijām, kuras pieļauj tiesu process, saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, par laikposmu, kas ir vismaz pieci gadi, kuri seko pēc darījuma izpildīšanas vai komercdarbības attiecību izbeigšanas.

31. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kredītiestādēs un finanšu iestādēs, uz kurām attiecas šī direktīva, vajadzības gadījumā to filiālēs vai trešā valstī esošos meitasuzņēmumos, kuru kontrolpakete ir to īpašumā, attiecībā uz klienta uzticamības pārbaudi un lietvedību piemēro pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi tiem, kuri noteikti šajā direktīvā.

Ja saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem šādu līdzvērtīgu pasākumu piemērošana nav atļauta, dalībvalstis pieprasa, lai iesaistītās iestādes attiecīgi informētu par to atbilstīgās piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Dalībvalstis un Komisija informē viena otru par gadījumiem, kad saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem nav atļauta 1. punkta pirmajā daļā paredzēto pasākumu piemērošana, un varētu tikt veikta koordinēta darbība, lai panāktu risinājumu.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai gadījumos, kad 1. punkta pirmajā daļā minēto pasākumu piemērošana saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem nav atļauta, kredītiestādes vai finanšu iestādes veic papildu pasākumus,

▼B

lai efektīvi ierobežotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risku.

32. pants

Dalībvalstis pieprasa, lai to kredītiestādēm un finanšu iestādēm būtu uz vietas sistēmas, kas tām ļautu izsmeļoši un ātri atbildēt uz *FIU* vai citu iestāžu pieprasījumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem sniegt informāciju, vai tām ir vai pēdējo piecu gadu laikā ir bijušas komercdarbības attiecības ar konkrētu fizisku vai juridisku personu, kā arī par šo attiecību būtību.

33. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tās ir spējīgas pārskatīt savu sistēmu efektivitāti cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu, un šim nolūkam izveido visaptverošu statistiku par šādu sistēmu efektivitāti.

2. Šāda statistika obligāti ietver aizdomīgo darījumu skaitu, par kuriem ziņots *FIU*, pēc tam veiktos pasākumus un gada laikā izmeklēto gadījumu un kriminālvajāšanai pakļauto personu skaitu, par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas noziegumiem notiesāto personu skaitu un iesaldētā, aizturētā vai konfiscētā īpašuma apjomu.

3. Dalībvalstis nodrošina šo statistikas ziņojumu konsolidēta pārskata publicēšanu.

V NODAĻA

IZPILDES PASĀKUMI

1. IEDAĻA

Iekšējās procedūras, apmācība un atgriezeniskā saite

34. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, ievieš atbilstīgus un piemērotus pasākumus un procedūras klienta uzticamības pārbaudei, ziņojumiem, lietvedībai, iekšējai kontrolei, risku izvērtēšanai, risku vadībai, atbilstības pārvaldībai un saziņai, lai novērstu un nepieļautu tādu darījumu īstenošanu, kuri ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai kredītiestādes un finanšu iestādes, uz kurām attiecas šī direktīva, vajadzības gadījumā informē par attiecīgiem pasākumiem un procedūrām savas trešās valstīs esošās filiāles vai meitasuzņēmumus, kuru kontrolpaketes ir to īpašumā.

35. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva, veic atbilstīgus pasākumus, lai iepazīstinātu savus attiecīgos darbiniekus ar noteikumiem, kas ir pieņemti, pamatojoties uz šo direktīvu.

Šie pasākumi ietver attiecīgo darbinieku piedalīšanos īpašās apmācību programmās, lai palīdzētu viņiem atpazīt iespējamos ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu saistītus darījumus un dotu viņiem norādījumus, kā rīkoties šādos gadījumos.

▼B

Ja fiziska persona, kas ietilpst jebkurā no kategorijām, kuras uzskaitītas 2. panta 1. punkta 3) apakšpunktā, veic profesionālo darbību kā kādas juridiskas personas darbinieks, šīs iedaļas noteikumi piemērojami šai juridiskajai personai, nevis fiziskajai personai.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī direktīva, ir piekļuve atjaunotai informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizētāju un teroristu finansētāju praksē izmantotajiem paņēmieniem un par pazīmēm, pēc kurām ir iespējams atpazīt aizdomīgus darījumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ikreiz, kad tas ir iespējams, tiek sniegta savlaicīga informācija par to, cik efektīvi ir bijuši ziņojumi par aizdomīgiem darījumiem saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu un kādi pasākumi pēc tam ir veikti.

2. IEDAĻA

Pārraudzība

36. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka licencē vai reģistrē valūtas maiņas punktus, trastu un uzņēmuma pakalpojumu sniedzējus, kā arī licencē kazino, lai tie varētu veikt savu komercdarbību likumīgi. ►M1 ——————— ◄

2. Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentās iestādes atteiktu 1. punktā minēto vienību licencēšanu vai reģistrāciju, ja tās nav pārliecinātas, ka personas, kuras efektīvi vada vai vadīs šādu vienību darbību, vai šādu vienību faktiskie īpašnieki nav atbilstīgas un piemērotas personas.

37. pants

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentās iestādes vismaz efektīvi pārraudzītu un veiktu nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šīs direktīvas prasības ievēro visas iestādes un personas, uz kurām attiecas šī direktīva.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentajām iestādēm būtu atbilstīgas pilnvaras, tostarp tiesības pieprasīt visa veida informāciju, kas saistīta ar atbilstības uzraudzību un darbības pārbaudi, kā arī šo pienākumu veikšanai atbilstīgi resursi.

3. Attiecībā uz kredītiestādēm, finanšu iestādēm un kazino kompetentajām iestādēm ir lielākas pārraudzības pilnvaras, jo īpaši iespēja veikt kontroles pasākumus uz vietas.

4. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) līdz e) punktā minētajām fiziskajām un juridiskajām personām dalībvalstis var pieļaut, ka 1. punktā uzskaitītie uzdevumi tiek veikti, pamatojoties uz riska pakāpi.

5. Attiecībā uz 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a) un b) punktā minētajām personām dalībvalstis var pieļaut, ka 1. punktā minētos uzdevumus veic pašpārvaldes iestādes ar noteikumu, ka tās atbilst 2. punktam.

▼B

3. IEDAĻA

Sadarbība

38. pants

Komisija sniedz atbalstu, kas var būt nepieciešams, lai atvieglotu koordinēšanu, tostarp informācijas apmaiņu starp *FIU* Kopienas teritorijā.

4. IEDAĻA

Sankcijas

39. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka fiziskās un juridiskās personas, uz kurām attiecas šī direktīva, var saukt pie atbildības par to noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti dalībvalstīs saskaņā ar šo direktīvu. Pārkāpumu gadījumā sankcijām jābūt efektīvām, proporcionālām un preventīvām.

2. Neskarot dalībvalstu tiesības piemērot kriminālsodus, dalībvalstis saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem nodrošina, ka pret kredītiestādēm un finanšu iestādēm var tikt veikti atbilstīgi administratīvie pasākumi vai tām var piemērot administratīvus sodus, ja netiek ievēroti noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstis nodrošina, lai šie pasākumi vai sankcijas būtu efektīvas, proporcionālas un preventīvas.

3. Attiecībā uz juridiskām personām dalībvalstis nodrošina, ka tās vismaz var saukt pie atbildības par 1. punktā minētajiem noteikumu pārkāpumiem, kuras to labā veikusi jebkura persona, darbojoties individuāli vai arī kā tāda juridiskās personas struktūras daļa, kurai ir vadoša ietekme šajā juridiskajā personā, pamatojoties uz:

a) tiesībām pārstāvēt juridisko personu vai

b) tiesībām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā, vai arī

c) kontroles tiesībām juridiskajā personā.

4. Papildus 3. punktā paredzētajiem gadījumiem dalībvalstis nodrošina, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības, ja nepietiekamas pārraudzības vai kontroles dēļ, ko veikusi kāda no 3. punktā minētajām personām, kādai no šīm personām pakļautai personai ir bijis iespējams veikt 1. punktā minētos noteikumu pārkāpumus kādas juridiskas personas labā.

VI NODAĻA

ĪSTENOŠANAS PASĀKUMI

40. pants

1. Lai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas apkarošanā varētu ņemt vērā tehnisko attīstību un varētu nodrošināt vienotu šīs direktīvas īstenošanu, Komisija saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt šādus īstenošanas pasākumus:

a) definīciju, kuras ietvertas 3. panta 2. punkta a) un d) apakšpunktā, kā arī 6., 7., 8., 9. un 10. punktā, tehnisko aspektu izskaidrošana;

b) tehnisku kritēriju izstrādāšana, lai noteiktu, vai situācija pārstāv zemu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riska pakāpi, kā minēts 11. panta 2. un 5. punktā;

▼B

c) tehnisku kritēriju izstrādāšana, lai noteiktu, vai situācija pārstāv augstu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas riska pakāpi, kā minēts 13. pantā;

d) noteikt tehniskos kritērijus, lai novērtētu, vai saskaņā ar 2. panta 2. punktu ir pamats nepiemērot šo direktīvu konkrētām juridiskām vai fiziskām personām, kuras ar finanšu darījumiem nodarbojas reti vai arī ļoti ierobežotos apjomos.

2. Jebkurā gadījumā Komisija pieņem pirmos piemērošanas pasākumus, lai īstenotu 1. punkta b) un d) apakšpunktu līdz 2006. gada 15. jūnijam.

3. Komisija saskaņā ar 41. panta 2. punktā noteikto procedūru pielāgo 2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta e) punktā, 7. panta b) punktā, 10. panta 1. punktā un 11. panta 5. punkta a) un d) apakšpunktā minētās summas, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, ekonomisko attīstību, kā arī izmaiņas starptautiskajos standartos.

4. Ja Komisija konstatē, ka trešā valsts neatbilst nosacījumiem, kas ietverti 11. panta 1. vai 2. punktā, 28. panta 3., 4. vai 5. punktā vai pasākumos, kas noteikti saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu vai 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vai ka trešās valsts tiesību akti nepieļauj 31. panta 1. punkta pirmajā daļā noteikto pasākumu piemērošanu, tā pieņem attiecīgu lēmumu saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto procedūru.

41. pants

1. Komisijai palīdz Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas komiteja, turpmāk "komiteja".

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus, ar nosacījumu, ka īstenošanas pasākumi, ko veic saskaņā ar šo procedūru, nemaina šīs direktīvas būtiskos noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

4. Neskarot jau pieņemtos īstenošanas pasākumus, šīs direktīvas īstenošana attiecībā uz tehnisko noteikumu un lēmumu pieņemšanu saskaņā ar procedūru, kas minēta 2. punktā, tiek apturēta četrus gadus pēc tam, kad šī direktīva stājusies spēkā. Pēc Komisijas priekšlikuma Eiropas Parlaments un Padome var atjaunot šos noteikumus saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, un šajā nolūkā pārskata tos, pirms pagājis četru gadu laikposms.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

42. pants

Līdz 2009. gada 15. decembrim un turpmāk vismaz ar trīs gadu starplaiku Komisija sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei. Pirmajā šādā ziņojumā Komisija iekļauj īpašu pētījumu par attieksmi pret advokātiem un citiem neatkarīgiem un profesionāliem juristiem.

43. pants

Līdz 2010. gada 15. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par 3. panta 6. punktā minētajām sliekšņa

▼B

procentuālajam daudzumam, pievēršot uzmanību iespējamajam lietderīgumam un sekām, ko rada procentu samazinājums 3. panta 6. punkta a) apakšpunkta i) punktā, b) apakšpunkta i) punktā un iii) punktā no 25 % uz 20 %. Pamatojoties uz ziņojumu, Komisija var iesniegt priekšlikumu šīs direktīvas grozījumiem.

44. pants

Direktīva 91/308/EEK ar šo ir atcelta.

Atsauces uz atcelto direktīvu ir izveidotas kā atsauces uz šo direktīvu un būtu jālasa saskaņā ar korelācijas tabulu pielikumā.

45. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2007. gada 15. decembrim. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus šo savu tiesību aktu noteikumus un tabulu, kurā parādīts, kā šīs direktīvas noteikumi atbilst pieņemtajiem valsts tiesību aktiem.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

46. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

47. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

PIELIKUMS

KORELĀCIJU TABULA

Šī direktīva	Direktīva 91/308/EEK
1. panta 1. punkts	2. pants
1. panta 2. punkts	1. panta C iedaļa
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts	1. panta C iedaļas 1. punkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts	1. panta C iedaļas 2. punkts
1. panta 2. punkta c) apakšpunkts	1. panta C iedaļas 3. punkts
1. panta 2. punkta d) apakšpunkts	1. panta C iedaļas 4. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta C iedaļas trešā daļa
1. panta 4. punkts	
1. panta 5. punkts	1. panta C iedaļas otrā daļa
2. panta 1. punkta 1) apakšpunkts	2.a panta 1. punkts
2. panta 1. punkta 2) apakšpunkts	2.a panta 2. punkts
2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta a), b) un d) līdz f) punkts	2.a panta 3. līdz 7. punkts
2. panta 1. punkta 3) apakšpunkta c) punkts	
2. panta 2. punkts	
3. panta 1. punkts	1. panta A iedaļa
3. panta 2. punkta a) apakšpunkts	1. panta B iedaļas 1. punkts
3. panta 2. punkta b) apakšpunkts	1. panta B iedaļas 2. punkts
3. panta 2. punkta c) apakšpunkts	1. panta B iedaļas 3. punkts
3. panta 2. punkta d) apakšpunkts	1. panta B iedaļas 4. punkts
3. panta 2. punkta e) apakšpunkts	
3. panta 2. punkta f) apakšpunkts	1. panta B iedaļas otrā daļa
3. panta 3. punkts	1. panta D iedaļa
3. panta 4. punkts	1. panta E iedaļas pirmā daļa
3. panta 5. punkts	1. panta E iedaļas otrā daļa
3. panta 5. punkta a) apakšpunkts	
3. panta 5. punkta b) apakšpunkts	1. panta E iedaļas pirmais ievilkums
3. panta 5. punkta c) apakšpunkts	1. panta E iedaļas otrais ievilkums
3. panta 5. punkta d) apakšpunkts	1. panta E iedaļas trešais ievilkums
3. panta 5. punkta e) apakšpunkts	1. panta E iedaļas ceturtais ievilkums
3. panta 5. punkta f) apakšpunkts	1. panta E iedaļas piektā ievilkuma 3. daļa
3. panta 6. punkts	
3. panta 7. punkts	
3. panta 8. punkts	
3. panta 9. punkts	
3. panta 10. punkts	
4. pants	12. pants
5. pants	15. pants
6. pants	

▼B

Šī direktīva	Direktīva 91/308/EEK
7. panta a) punkts	3. panta 1. punkts
7. panta b) punkts	3. panta 2. punkts
7. panta c) punkts	3. panta 8. punkts
7. panta d) punkts	3. panta 7. punkts
8. panta 1. punkta a) apakšpunkts	3. panta 1. punkts
8. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts	
8. panta 2. punkts	
9. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
9. panta 2. līdz 6. punkts	
10. pants	3. panta 5. un 6. punkts
11. panta 1. punkts	3. panta 9. punkts
11. panta 2. punkts	
11. panta 3. un 4. punkts	
11. panta 5. punkta a) apakšpunkts	3. panta 3. punkts
11. panta 5. punkta b) apakšpunkts	3. panta 4. punkts
11. panta 5. punkta c) apakšpunkts	3. panta 4. punkts
11. panta 5. punkta d) apakšpunkts	
12. pants	
13. panta 1. un 2. punkts	3. panta 10. un 11. punkts
13. panta 3. līdz 5. punkts	
13. panta 6. punkts	5. pants
14. pants	
15. pants	
16. pants	
17. pants	
18. pants	
19. pants	
20. pants	5. pants
21. pants	
22. pants	6. panta 1. un 2. punkts
23. pants	6. panta 3. punkts
24. pants	7. pants
25. pants	10. pants
26. pants	9. pants
27. pants	
28. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
28. panta 2. līdz 7. punkts	
29. pants	
30. panta a) punkts	4. panta pirmais ievilkums
30. panta b) punkts	4. panta otrais ievilkums
31. pants	

▼B

Šī direktīva	Direktīva 91/308/EEK
32. pants	
33. pants	
34. panta 1. punkts	11. panta 1. punkta a) apakšpunkts
34. panta 2. punkts	
35. panta 1. punkta pirmā daļa	11. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmais teikums
35. panta 1. punkta otrā daļa	11. panta 1. punkta b) apakšpunkts otrais teikums
35. panta 1. punkta trešā daļa	11. panta 1. punkta otrā daļa
35. panta 2. punkts	
35 panta 3. punkts	
36. pants	
37. pants	
38. pants	
39. panta 1. punkts	14. pants
39. panta 2. līdz 4. punkts	
40. pants	
41. pants	
42. pants	17. pants
43. pants	
44. pants	
45. pants	16. pants
46. pants	16. pants